

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ



## ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

### ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๔/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๒/๒๕๖๐

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายธีระ เกียบุญหยก (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำพิพากษาศาลฎีกาละเมิดสิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายธีระ เกียบุญหยก (ผู้ร้อง) เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ ได้ยื่นฟ้อง บริษัท รีมกก จำกัด ลูกหนี้ ต่อศาลล้มละลายกลาง ในคดีหมายเลขคำที่ ถ. ๒๐๖๒/๒๕๕๖ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย โดยฟ้องว่าลูกหนี้เป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ ตามสัญญาจ้างฉบับลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ โดยลูกหนี้ได้แจ้งให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ติดต่อ ขอกู้เงินจากสถาบันการเงินในวงเงิน ๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดร้อยล้านบาทถ้วน) และเมื่อธนาคาร มีคำสั่งอนุมัติให้ลูกหนี้กู้เงินได้ในวงเงินดังกล่าว ลูกหนี้ต้องชำระค่าจ้างให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์เป็นจำนวนเงิน ร้อยละห้าของยอดเงินกู้ และต่อมากลูกหนี้ยังได้สั่งให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ทำงานเพิ่มและยังคงค้างชำระ ค่าจ้างอีกเป็นจำนวนเงิน ๗๕,๓๓๒,๐๐๐ บาท (เจ็ดสิบล้านสามแสนสามหมื่นสองพันบาทถ้วน) ซึ่งเมื่อหักเงินที่ลูกหนี้ชำระหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ จำนวน ๘,๒๐๕,๐๐๐ บาท (แปดล้านสองแสนห้าพัน บาทถ้วน) แล้ว ลูกหนี้ยังค้างชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ รวมเป็นเงิน ๖๗,๑๒๗,๐๐๐ (หกสิบล้าน เจ็ดหมื่นหนึ่งแสนสองหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน) นอกจากนี้ ลูกหนี้ยังได้ถูกยึดทรัพย์เนื่องจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา



- ๒ -

จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นฟ้องคดีขอให้ล้มละลาย จึงถือว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้อง โดยเห็นว่าลูกหนี้ไม่ได้เป็นหนี้เจ้าหนี้ ผู้เป็นโจทก์ตามฟ้อง เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องให้ลูกหนี้ล้มละลายได้ เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ ยื่นอุทธรณ์ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๑๗๔๑/๒๕๖๐ พิพากษายืน

ผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์กล่าวอ้างว่าคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๔๑/๒๕๖๐ ชัดหรือแย้ง ต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓/๑๔ (๑) (๒) และ (๓) เนื่องจากมิได้วินิจฉัย คำให้การของจำเลย (ลูกหนี้) ในคดีฟื้นฟูกิจการที่ให้การยอมรับว่าเป็นหนี้ผู้ร้องซึ่งเป็นโจทก์จริง และ จำเลย (ลูกหนี้) ได้โอนเงินให้ผู้ร้อง ๒๖๕ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๗,๑๒๔,๑๘๓ บาท (เจ็ดล้านหนึ่งแสน สองหมื่นสี่พันหนึ่งร้อยแปดสิบสามบาทถ้วน) รวมทั้งไม่ปรากฏค่าโต้แย้งของผู้ร้องในคำพิพากษา ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาวินิจฉัยว่าคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าว ละเมิดสิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

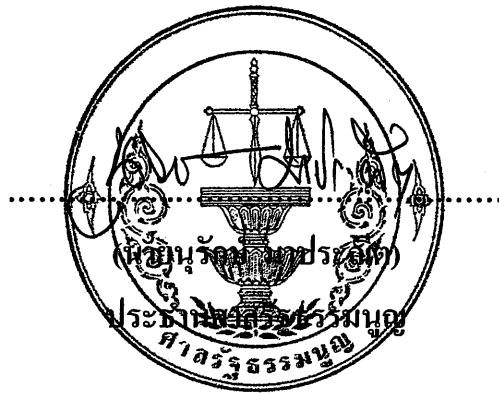
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่า คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๔๑/๒๕๖๐ ที่พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลล้มละลายกลางให้ยกฟ้องนั้น ชัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓/๑๔ (๑) (๒) และ (๓) เนื่องจากมิได้ วินิจฉัยคำให้การของจำเลย (ลูกหนี้) ในคดีฟื้นฟูกิจการที่ให้การยอมรับว่าเป็นหนี้ผู้ร้องซึ่งเป็นโจทก์จริง และจำเลย (ลูกหนี้) ได้โอนเงินให้ผู้ร้อง ๒๖๕ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๗,๑๒๔,๑๘๓ บาท (เจ็ดล้านหนึ่งแสน สองหมื่นสี่พันหนึ่งร้อยแปดสิบสามบาทถ้วน) รวมทั้งไม่ปรากฏค่าโต้แย้งของผู้ร้องในคำพิพากษา ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาวินิจฉัยว่าคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าว



ละเมิดสิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ หรือไม่ อันเป็นการโต้แย้งการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกา ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่ นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษา ในศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย





- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕๔/๒๕๖๐)

(นายจรยุทธ กักศิษานากุล)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



(นายบุญส่ง กุลบุปผา)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ